

[Wilhelm]

er falske, som vi så nogle tilfælde af det under overgangsordningen i 1977, gøre indsigelse mod den erklæring, der måtte ligge, om, at arbejdet var påbegyndt den 5. november. Der ligger altså en mulighed for landets 500.000 lejerfamilier i de boliger, dette her drejer sig om, for at kontrollere, at der ikke bliver snydt med overgangsordningen. Det synes jeg er et væsentligt fremskridt; vi er glade for, at det kom, og vi anbefaler ændringsforslag nr. 3, 5, 6 og 7.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne skal jeg meddele, at vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 1, imod ændringsforslag nr. 2, for ændringsforslag nr. 3, imod ændringsforslag nr. 4, for ændringsforslag nr. 5, for ændringsforslag nr. 6 og for ændringsforslag nr. 7.

Jeg vil gerne sige ministeren tak specielt for ændringsforslag nr. 5 og 6.

Endelig skal jeg meddele for mit eget vedkommende, at jeg ikke kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af hr. Alfred Hansen.

Alfred Hansen (DR):

Det radikale venstre har stillet et ændringsforslag gående ud på, at ikrafttrædelsestidspunktet skal være den 7. i stedet for, som forslaget siger, den 5. Det er meget pudsigt at høre den radikale ordfører udtale betæneligheder ved, at noget træder i kraft før fremsættelsestidspunktet, som det har været tilfældet for de forslag, som har med pensjonskassers udlån at gøre, og dette forslag om boliglovene. Men det radikale venstre var åbenbart ikke så betænkeligt, da det drejede sig om prisstoploven og lønstoploven, som trådte i kraft den 5., for dem stemte det radikale venstre for.

Hvis nu det radikale venstres ændringsforslag bliver vedtaget, er der for mig at se en disharmoni imellem det, som det radikale venstre siger i deres første ændringsforslag, og det, som det radikale venstre siger som medforslagsstiller til de ændringsforslag, boligministeren har stillet. Jeg ved ikke, hvordan det radikale venstre havde tænkt sig at tackle den situation, hvis det nu viste sig, at deres første ændringsforslag bliver vedtaget, men det gør det nok næppe.

Jeg har uden for betænkningen som allerede meddelt af formanden stillet et ændringsforslag gående ud på, at ikrafttrædelsestidspunktet skal være fremsættelsesdatoen. Det er ikke, vil jeg gerne sige til hr. Wilhelm fra VS, et flipnummer eller noget i den retning. Jeg kan forstå på hr. Wilhelm, at proklamationsdatoen er en god dato. Hr. Wilhelm mener altså, at det må være rigtigt, at f. eks. statsministeren toner frem i fjernsynet søndag den 4. og siger, at nu vil der blive fremsat sådanne forslag, for det er jo det, der er tilfældet, hvis loven vedtages uændret, og det er fra mandag morgen eller efter midnat mellem søndag og mandag, at loven skal træde i kraft. Jeg ønsker, at dette lovforslag bliver vedtaget, men jeg ønsker ikke, at loven skal træde i kraft før fremsættelsestidspunktet. Dette er der holdning i, hr. Wilhelm. Hvis mit ændringsforslag bliver vedtaget, hvad jeg håber, træder loven i kraft efter midnat mellem den 5. og 6. Det er jo sådan, at lovforslaget lå på folketingets bord tirsdag den 6. november, og derfor mener jeg, det må være det rigtige tidspunkt at sætte loven i kraft på.

Man kunne naturligvis også have valgt selve vedtagelsesdatoen, altså i dag, men da der er tale om et lovforslag, hvis vedtagelse vil kunne provokere en hamstringsbølge, på samme måde som når der er tale om afgiftsforslag, er der særdeles vægtige grunde til at sætte loven i kraft på fremsættelsesdagen, og jeg skal derfor stærkt opfordre til, at der skabes flertal for denne dag.

Hvis man statuerer et eksempel her og siger: vi kan godt sætte loven i kraft, før man har fremsat forslag dertil i tinget, har man accepteret, at den træder i kraft 1 dag før. Hvornår bliver vi præsenteret for en situation, hvor ikrafttrædelsen er 5 dage, 10 dage eller måske mere før fremsættelsesdatoen? Jeg vil advare meget, meget stærkt mod en sådan udvikling og en sådan tendens.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg skal såmænd blot gøre hr. Alfred Hansen opmærksom på, at han har sat sig mellem to stole, for der ligger 2 døgn imellem proklamationsstidspunktet og fremsættelsestidspunktet, og det, hr. Alfred Hansen gør, er at legalisere det første døgn, men ikke det